

Hetedik nap

Ha szorosan az
asztal lába mögé bújok,
majd Hozzád simulok,
Istenem.
Vagy a lábtörlő alá,
még nem tudom.
Csak azt, hogy
átlátsz minden
apró kulcslyukon.
Látod az epében,
vesében a követ,
a meszet az érfalon,
látod, ahogyan nő
a rák az agyban,
vagy asszonyméhben
a gyermek.
Hát nincs miért
Előled bújni,
csak Veled.
De ha elfáradnál a
nagy munkában,
majd karomban ringatlak,
pihenj meg, Istenem.